

Råstofopgaverne skal blive i kommunerne

Evalueringen af kommunalreformen er i gang - og opgaverne efter råstofloven er i spil.

Administrationen af råstofloven evalueres som led i den samlede evaluering af kommunalreformen ud fra overvejelser om, hvorvidt opgaverne blev placeret rigtigt i 2007. I råstofloven er det opgavefordelingen mellem regioner og kommuner, der bliver vurderet. Kortlægning og udpegning af de regionale råstofgrave- og interesseområder, der er reserveret til nuværende eller mulig fremtidig råstofindvinding, varetages af regionerne. Kommunerne behandler ansøgninger om råstoftilladelser og fører tilsyn med indvinding og efterbehandling.

Det bør efter KTCs opfattelse fortsat være kommunen, der har myndighedsopgaven med at give råstoftilladelser, da kommunen er myndighed på hovedparten af de lovområder, der er involveret i en råstofansøgning. Kommunen har den lokale forankring og som den eneste myndighed det lokale kendskab og dialogen med lokale interesser. Selv ved den mest simple og uproblematisk råstofansøgning, skal der ske overvejelser om grundvandforhold, naturforhold, fortidsminder, miljøforhold og vejforhold, som er kommunale opgaver.

Hvis en anden myndighed får tilladelsesopgaven, vil det alligevel være kommunen, der kommer til at stå med hovedparten af sagsbehandlingen.

Ansøgninger om tilladelser er - og skal fortsat være - en kommunal opgave

Kommunerne fik råstofområdet, som en af mange nye opgaver ved kommunalreformen pr. 1. januar 2007. Beslutningen om at flytte råstoflovens tilladelses- og tilsynsdel til kommunerne følger kommunalreformens hovedsigte, at indgangen til det offentlige for virksomheder og borgere skulle være kommunerne.

Før 2007 var kommunernes andel i en råstofansøgning/råstoftilladelse primært tilladelse efter vejlovgivningen. I dag administrerer kommunerne langt hovedparten af de lovområder, der er involveret i behandlingen af en råstofansøgning. Det drejer sig om:

- Naturbeskyttelseslovens bestemmelser i forhold til beskyttelse af naturtyper, fortidsminder m.v., administrationen af Natura 2000 og bilag 4 arter.
- Vandforsyningslovens beskyttelsesbestemmelser for grundvand og tilladelse til råstofindvinding under grundvandsspejl, tilladelse til indvinding af procesvand til vådsortering m.v.
- Miljøbeskyttelsesloven i forhold til nedsivning af skyllevand og bestemmelserne vedr. miljøpåvirkninger (støv, støj og vibrationer)
- Vandløbsloven i forhold til evt. bortledning af vand
- Vejlovgivning i forhold til vejadgang og afstandskrav til vej m.v.
- Planloven særligt i forhold til VVM-bekendtgørelsen (Vurdering af virkninger på Miljøet) d.v.s. VVM-screeninger i alle tilfælde og VVM-redegørelser i nogle tilfælde.

I forbindelse med behandling af en råstofansøgning, er kommunerne forpligtet af Råstoflovens §8, hvoraf fremgår, at en ansøgning om erhvervsmæssig råstofindvinding er en ansøgning om tilladelse efter alle lovområder, der involveret på det ansøgte areal. Det er kommunen, der som tilladelses- myndigheden, skal finde ud af hvilke lovområder, der er involveret på arealet. Og hvis der er lovområder, hvor kommunen ikke er myndighed, skal ansøgningen forelægges de relevante myndigheder. Det gælder f.eks. skovloven og lov om klitfredning, som administreres af staten.

Det indebærer, at på det tidspunkt, hvor der bliver givet en råstoftilladelse, er det kommunens ansvar, at de forskellige lovgivningsområder, der er berørt af den aktuelle ansøgning har fået den forelagt. Det er også kommunens ansvar, at skrive alle relevante afgørelser og klagevejledning ind i råstoftilladelsen uanset hvilken lovgivningsmæssig oprindelse afgørelsen har.

Råstoflovens §8:

En ansøgning om tilladelse efter § 7 gælder også som ansøgning om tilladelse efter anden lovgivning til råstofindvinding i jorden.

Når man skal udarbejde en råstoftilladelse er det en fordel at have et godt kendskab til lokaliteten og lokalområdet. Besøg i området i forbindelse med udarbejdelse af tilladelsen er helt nødvendigt. . Når graven er kommet i drift skal der føres tilsyn. Disse ting forløber ofte mere smidigt, når sagsbehandleren er tættere på. Den lokale forankring er selvsagt vigtig!

Kortlægning og planlægning er en national opgave

Kortlægning af råstofforekomster og planlægning af de regionale råstofgraveområder varetages af regionerne.

Regionerne beholdt kortlægning af råstofforekomster og planlægning af regionale råstofgraveområder ved kommunalreformen. Råstofloven tager udgangspunkt i, at den enkelte region er selvforsynende med råstoffer. Selvom de 5 regioner er større enheder end de tidligere 14 amter, er der især omkring Region Hovedstaden en situation, hvor der bliver importeret store mængder råstoffer fra Region Sjælland. Region Hovedstaden har vanskeligt ved at være selvforsynende med råstoffer. Det tegner et billede af, at planlægningsenhederne ikke må være mindre end de nuværende. D.v.s. kommunerne egner sig ikke til at varetage kortlægning og planlægning.

Eneste alternativ til regionerne er derfor en af de statslige styrelser enten NaturErhvervsstyrelsen eller Naturstyrelsen. Går man uden for styrelserne kunne GEUS være et godt bud. KTC mener derfor ikke, regionerne skal have nogen fremtidig rolle på råstofområdet, men at opgaverne løses bedst i et lokalt og nationalt perspektiv.

Ebbe Møller Olesen
Formand KTC- Miljø og Grundvand

Niels Schøler
Formand KTC-MIG Råstof